

[Trier.]

gennem de Bestemmelser, der herom er foreslaaet, at de ikke lider noget Tab ved denne Ordning, tværtimod, tilsammen vil de vistnok vinde nogle Hundredtusinde Kroner.

Fra et Erhvervssynspunkt spørger jeg, om vi ikke begaar den Fejl, at vi fritager et Erhverv, nemlig Restauratørehvervet, for en Skatteplage for at lægge den over paa et andet Erhverv, nemlig Spritfabrikerne og Fabrikkerne af andre alkoholiske Drikke. Jeg tror det ikke. Hvis det er rigtigt, at det, der sker nu, er, at Befolkningen som saadan ikke fremtidig kommer til at betale mere i Skat for alkoholiske Drikke, end den hidtil har betalt gennem den hidtidige Spiritusskat og Restaurationskat, saa vil Forbruget ikke paavirkes af denne Skatteomlægning, og det vil sige, at saa rører man ikke paa nogen Maade skadeligt ved Spirituserhvervet. Og er Forholdet dette, at der i Virkeligheden kun er Tale om en Omlægning af den hidtil paa Befolkningen hvilende Skat af Spiritusfortæring, kan man heller ikke med nogen Ret indvende noget imod, at man ogsaa udadtil, gennem en Toldforhøjelse paa visse Spirituosa, faar nogen Kompensation ind. Der er ikke Tale om, at den Afgift, den danske Befolkning kommer til at erlægge for Nydelsen af udenlandsk Spiritus, bliver større end den, den for Øjeblikket yder.

Under disse Omstændigheder, da vi finder det fortrinligt at kunne gennemføre en 5 Mill. Kr. Skattelettelse, og finder, at en Omlægning af Restaurationskatten til en Omsætningsskat er rationel og logisk, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagene til hurtigt Fremme, idet jeg ikke skal komme ind paa en eneste Detail, da Finansministeren for nogle Timer siden saa klart og tydeligt har omtalt dem alle for Tinget.

Jeg skal overfor det høje Spil, der for Øjeblikket spilles af Alkohol-Kapitalen her i Landet i Anledning af disse Lovforslag, sige, at jeg tror, den skal være en lille Smule forsigtig. Rigsdagen plejer ikke at lade sig diktere af Alkohol-Kapitalen, og det eneste, den kan opnaa ved at fortsætte med dette Spil, er at føre en stærk Agitation for det Alkoholforbud, som jeg ikke tror er i dens Interesse.

N. Neergaard: Disse Lovforslag har vi jo kun haft Lejlighed til at se paa nogle faa Timer, og det vil derfor være ganske naturligt, at man ikke under denne første Behandling kan gaa ind paa Enkeltheder. Jeg maa om Restaurationskattens Op-

hævelse i al Almindelighed kun sige dette, at den kan jeg kun billige. Jeg har selv gentagne Gange udtalt i Anledning af Forslag, der har været fremme om Ophævelse af denne Skat, at jeg betragter den som den svageste af de Skatter paa det indenlandske Forbrug, som er gennemført i de senere Aar, og jeg vil mene, at dens Reduktion eller Ophævelse maatte staa i første Række, naar Finanserne tillod at formindske den indenlandske Forbrugsbeskatning.

Det andet Spørgsmaal, der opstaar, er jo dette, om saa Finanserne ogsaa har Raad til at miste disse henvend 5 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister har ikke i sin Fremsettelsestale oplyst os om, hvordan Finansloven for 1930—31 kommer til at se ud, naar den nu om faa Dage foreligger færdigbehandlet her i Tinget, men jeg har jo ret nøje fulgt alt dette og maa sige, at mit Indtryk er det samme som den højtærede Finansministers, at vi kan taale det, jeg tror, at disse henvend 5 Mill. Kr. kan undværes.

Den tredie Ting, jeg kan være enig med den højtærede Finansminister om, er dette, at skal Restaurationskatten ophæves, saa er det det heldigste, hvis man ellers kan finde passende Kompensationsemner, at den ophæves helt og ikke delvis. Thi ved en delvis Ophævelse vil man jo alligevel bevare det, som generer de næringsdrivende saa meget, den særlige Kontrol, den særlige Regnskabsførelse og alt dette, og Skattens delvise Ophævelse vil derved ikke blive følt paa samme Maade som dens fuldstændige Ophævelse.

Men saa kommer jo Kompensationerne. Jeg mener ikke, at Kompensationer kan undværes, naar man vil ophæve den hele Restaurationskat, men Tvivlen melder sig jo, naar man ser disse Kompensationer. Ja, naar man nu ser de Udtalelser, der allerede er fremkommet, saa fristes man til at spørge sig selv, om man ikke vil sige, ligesom Restauratørforeningens Formand har sagt i Aften: Vi er kommet fra Dynen i Halmen. Tidligere var det den 10 pCt.s Afgift, som for enhver Kunde tydeligt viste sig som en Statsafgift. Nu melder sig det vanskelige og kildne Spørgsmaal om Prisforhøjelser, og dette Spørgsmaal vil melde sig paa alle Stadier, paa Produktionsstadiet hos Bryggerierne og Spiritusfabrikkerne, hos Importørerne, hos Grossisterne, hos Detaillisterne, hos Restauratørerne.

Det ærede Medlem Hr. Trier, der talte for Lovforslagene her, sagde, at noget af det værste ved Restaurationskatten